

Με τη ματιά του Πρώτου

Φύλλο 2

μία έκδοση του 1^{ου} Γυμνασίου Υμηττού

Φεβρουάριος 2014

ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΓΛΕΖΟΥ

1ο Γυμνάσιο Υμηττού

Σαν σήμερα αλλά 190 χρόνια πριν

του δανείου σπαταλήθηκε για να κερδίσει η παράταξη του Κουντουριώτη την εμφύλια διαμάχη. Ένα χρόνο αργότερα συνάφθηκε και καινούριο δάνειο αυτή τη φορά ονομαστικής αξίας 2.000.000 λιρών. στην Ελλάδα έφθασε το ποσό των 232.558 λιρών δηλαδή ακόμα λιγότερα κι από το πρώτο δάνειο. Και τα δύο αυτά δάνεια που γέννησαν αρχικά ελπίδες ότι θα βοηθήσουν τον Αγώνα, οι οποίες όχι μόνο διαψεύστηκαν αλλά αποτέλεσαν την αφετηρία της εξάρτησης την χώρας από την Αγγλία και τις Μεγάλες Δυνάμεις γενικότερα.

Περιεχόμενα φύλλου 2:

Δάνεια και συνέντευξη Μ. Γλέζου	1
Οδύσσεια - Μαρτσέλο Ντ' Όρτα	3
Σε παρακαλώ...	3
Οι Λέξεις είναι Σπόροι...	4
Διάβασα και σας προτείνω	4
Αγόρια εναντίον κοριτσιών	4
Καλάβρυτα: Ο απόλυτος χειμερινός προορισμός	5
Γιατί ο Υμηττός λέγεται τρελός;	5
Τα πιο γνωστά καρναβάλια	6
Ιστορία	7
Για την Σάρα	7
Η πιο γλυκιά μας ώρα	7
Τα Νέα του Σχολείου	8

Τα τελευταία ιδίως χρόνια πολλά ακούγονται για τα δάνεια του ελληνικού κράτους. Ξέρετε όμως ότι αυτό το μήνα συμπληρώνονται 190 χρόνια από τότε που η Ελλάδα έλαβε το πρώτο της δάνειο; Ας μεταφερθούμε στο 1823 όταν η Ελλάδα συνέχιζε τον αγώνα της για απελευθέρωση. Οι συνεχείς μάχες όμως είχαν εξαντλήσει τους Έλληνες που αναζητούσαν νέους οικονομικούς πόρους. Έτσι τον Ιούνιο του 1823 το Εκτελεστικό (Η κυβέρνηση) εξουσιοδότησε τους Ιωάννη Ορλάνδο, Ανδρέα Ζαΐμη και Ανδρέα Λουριώτη να μεταβούν στο Λονδίνο για να συνάψουν δάνειο 4.000.000 ισπανικών ταλλήρων. Φυσικά η Ελλάδα δεν είχε χρήματα ούτε για να καλύψει τα έξοδα της επιτροπής στο Λονδίνο. Τελικά ο Λόρδος Βύρων δανείστηκε το απαραίτητο ποσό κι έτσι ταξίδεψε η αποστολή. Το Φεβρουάριο του 1824 η Επιτροπή σύναψε δάνειο 800.000 λιρών με τον οίκο Λόφμαν. Ως εγγύηση για την αποπληρωμή του δανείου τέθηκαν από την ελληνική πλευρά όλα τα δημόσια κτήματα κι όλα τα δημόσια έσοδα. Αυτό το πρώτο δάνειο δίκαια χαρακτηρίστηκε ληστρικό, αφού τελικά στην ελληνική επαναστατική διοίκηση έφτασαν μόλις 298.000 λίρες (αφού αφαιρέθηκαν προκαταβολές τόκων, χρεολύσια, προμήθειες κι άλλες δαπάνες). Παρόλα αυτά για τους Έλληνες ήταν ιδιαίτερα σημαντικό το δάνειο αυτό γιατί σήμαινε την έμμεση αναγνώριση Ελληνικού Κράτους. Έστω και τα λίγα αυτά χρήματα που έφθασαν στα χέρια των Ελλήνων θα μπορούσαν να ανακουφίσουν τους αγωνιστές και να παράσχουν εφόδια για την επανάσταση. Δυστυχώς το ποσό

Η συνέχεια λίγο ή πολύ είναι γνωστή. Η Ελλάδα συνέχιζε να δανείζεται συχνά με δυσμενείς όρους που την έφεραν αρκετές φορές σε δεινή θέση. Δάνεια ταλαιπώρησαν και συνεχίζουν να ταλαιπωρούν τη χώρα μας. αυτό που δε γνωρίζουμε όμως είναι αν υπήρξε έστω και μια φορά που η Ελλάδα αντί να δανειστεί δάνειο. Και ποια ήταν τελικά η κατάληξη; Πήρε πίσω αυτά που δάνεισε; Την απάντηση σε αυτό το ερώτημα έδωσε σε τέσσερις συμμαθητές μας ο κ. Μανώλης Γλέζος σε συνέντευξη που τους παραχώρησε στις 8 Οκτωβρίου 2013.

Ο ΜΑΝΩΛΗΣ ΓΛΕΖΟΣ ΜΑΣ ΜΙΛΑ ΓΙΑ ΤΟ ΚΑΤΟΧΙΚΟ ΔΑΝΕΙΟ ΚΑΙ ΤΙΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΕΣ ΟΦΕΙΛΕΣ

Ποιες είναι οι οφειλές της Γερμανίας; Οι οφειλές της Γερμανίας προς την Ελλάδα είναι: οφειλές προς το δημόσιο και οφειλές προς τους πολίτες. Οι οφειλές προς το δημόσιο είναι τριών κατηγοριών. Η πρώτη κατηγορία είναι η λεηλασία που έκανε στους αρχαιολογικούς θησαυρούς και στα έργα τέχνης. Πρέπει να ξέρετε ότι είναι πολλών κατηγοριών η ληστρική επιδρομή πάνω στους αρχαιολογικούς μας θησαυρούς. Πρώτη κατηγορία: Φανερά. Έμπαιναν μέσα στα αρχαιολογικά μουσεία, έπαιρναν εκείνο που τους άρεσε και το δίνανε ως δώρο στους κατακτητές. Αυτή ήταν μια αρπαγή φανερή. Μια δεύτερη κλοπή, κρυφή αυτή τη φορά: ξέρουμε

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΓΛΕΖΟΥ (συνέχεια από τη σελίδα 1)

από τους φύλακες των μουσείων ότι πήγαιναν νύχτα, έμπαιναν μέσα κι άρπαζαν ό, τι ήθελαν πάντα βέβαια κάτι συγκεκριμένο. Η τρίτη κλοπή: ό, τι δρόμους άνοιγαν και ό, τι οχυρωματικά έργα έκαναν και έβρισκαν αρχαία δεν τα δήλωναν, τα έκλεβαν. Αλλά πέρα από όλα αυτά έκαναν και αρχαιολογικές έρευνες και δεν έλεγαν στην αρχαιολογική υπηρεσία να παραστεί, όπως όφειλαν. Το έκαναν κρυφά αλλά επειδή χρησιμοποιούσαν Έλληνες εργάτες μαθεύτηκε το τι βρήκανε. Και υπάρχει ακριβής πίνακας όλων των αρχαιολογικών ευρημάτων και των έργων τέχνης που έχουν κλέψει. Αυτή λοιπόν είναι η πρώτη οφειλή για την οποία έπρεπε να χαλάμε τον κόσμο.

Η δεύτερη οφειλή είναι κάπως πιο δύσκολη αλλά θέλω να την καταλάβετε. Μόλις μπήκανε μέσα στην Ελλάδα οι Γερμανοί είχαν μαζί τους μια επιτροπή οικονομολόγων που αμέσως, αμέσως πριν φτιαχτεί ακόμα η κυβέρνηση είχε πάρει από το

Βερολίνο απόφαση και το 51% των μετοχών οποιασδήποτε κρατικής ή ιδιωτικής μεγάλης επιχείρησης τραπεζικής-οικονομικής, περνούσε στα χέρια τους. Επίσης αναβίωσαν το φόρο της δεκάτης της οθωμανικής αυτοκρατορία κι έτσι έπρεπε το 10% της παραγωγής να περάσει στα χέρια τους.

Πέρα από αυτό κυκλοφόρησαν και το πλαστό χαρτονόμισμα. Και με αυτό ήταν εφοδιασμένοι όλοι οι Γερμανοί φαντάροι. Τους είχαν πει ότι η αναλογία είναι ένα μάρκο= μια δραχμή και πήγαιναν στα περίπτερα, στα εστιατόρια, στα καταστήματα παντού κι αγόραζαν με αυτό το πράγμα ό, τι θέλανε. Αυτό ήταν μια ληστεία ολόκληρου του ελληνικού λαού. Επίσης οι επισιτιστές των λόχων πήγαιναν στα μεγάλα καταστήματα και πλήρωναν με αυτό το χαρτονόμισμα για να πάρουν τα τρόφιμα για το συσσίτιο των στρατιωτών. Ήταν μια κλοπή όλου του κόσμου. Η πρώτη μορφή κλοπής.

Προσέξτε τώρα τη δεύτερη μορφή κλοπής. Πήγαινε ο Γερμανός στρατιώτης στο περίπτερο κι έλεγε δώσ' μου ένα πακέτο τσιγάρα. Κι έδινε το πενηντάρι τα μάρκα. Το πλαστό. Το πακέτο τα τσιγάρα έκανε έξι δραχμές και έλεγε στον περιπτερά δώσε μου και τα ρέστα. Κι εφοδιάζονταν με γνήσια ελληνικά χρήματα εκείνης της εποχής που ακόμα είχαν την αξία τους το πρώτο διάστημα.

Καταλαβαίνετε τη μορφή αυτής της κλοπής. Και πάμε τώρα στην τρίτη μορφή κλοπής. Η κυβέρνηση Τσολάκογλου ζήτησε από τους Γερμανούς να αποσύρουν το πλαστό χαρτονόμισμα. Κι απάντησαν οι Γερμανοί. Να το αποσύρουμε, αφού το αγοράσετε. Κι υποχρέωσαν την Ελλάδα να πληρώσει τότε- αν θυμάμαι καλά- 540.000 χρυσές λίρες για την αγορά του πλαστού χαρτονομίσματος. Κοιτάξτε πόσο μας κόστισε το πλαστό χαρτονόμισμα.

Αυτά είναι επανορθώσεις. Για όλα αυτά όταν συνήλθε στο Παρίσι το 1946 η επιτροπή που προσδιόρισε τι θα πληρώσουν οι χώρες του Άξονα στις χώρες που κατέκτησαν και κατέστρεψαν την οικονομία τους προσδιόρισε ότι θα πληρώσει η Γερμανία στην Ελλάδα 7.100.000.000 δολάρια αγοραστικής αξίας του 1938. Ρωτήσαμε τώρα την Τράπεζα της Ελλάδας και μας απάντησε ότι το ποσό αυτό αντιστοιχεί σε 108.000.000.000 δις ευρώ χωρίς τους τόκους.

Επίσης οι Γερμανοί βρήκανε τα ασημένια νομίσματα των 20 και των 10 δραχμών, τα νικέλινα που ήταν των 5 και των 2 δραχμών και υπήρχαν και οι δεκάρες που ήταν από χαλκό. Αυτά τα μάζεψαν, τα έλιωσαν. Πήραν 95 τόνους ασημί. Πήραν -αν θυμάμαι καλά- 19 τόνους νικελίου και δεν ξέρω πόσους τόνους χαλκό. Κι αυτά μας είπαν θα σας τα πληρώσουμε. Και μας τα πλήρωσαν κάπου 104 χρυσές λίρες.

Πάμε τώρα στο αναγκαστικό δάνειο. Πρέπει να ξέρετε ότι οι Γερμανοί ήταν και είναι πολύ νομότυποι. Θέλουν να τηρούν τους νόμους και να φαίνονται απέναντι στην ανθρωπότητα ότι είναι εντάξει. Στη Χάγη, στη Διεθνή Διάσκεψη που κανόνιζε τα πάντα για τις σχέσεις των κρατών μεταξύ τους είχε βγει μια απόφαση που έλεγε ότι, όταν ένα κράτος κατακτήσει ένα άλλο κράτος, ο λαός της χώρας αυτής είναι υποχρεωμένος να διατρέφει το στρατό κατοχής «εάν δύναται». Κάντε λοιπόν ένα λογαριασμό. Μπήκανε μέσα 500.000 Γερμανοί, ακολούθησαν 250.000 Ιταλοί, και το πρώτο σώμα στρατού το βουλγάρικο 60.000. συνολικά 810.000 στρατό. Μπορούσε η Ελλάδα να πληρώσει, να θρέψει 810.000 στρατό; **Επειδή λοιπόν ήταν νομότυποι οι Γερμανοί και βλέπανε ότι η οικονομία της χώρας δεν μπορεί να πληρώσει αυτά θεωρήθηκε το επιπλέον που παίρνανε για τη διατροφή του στρατού ως δάνειο της Ελλάδας προς τη Γερμανία. Και παρουσιάστηκε το καταπληκτικό παράδοξο. Από το 1824 μέχρι και τώρα δανειζόμαστε. Η μοναδική φορά που δανείσαμε ήταν η χειρότερη περίοδος της ζωής μας, δηλαδή η περίοδος που οι θάνατοι στην Αττική μονάχα φθάσανε 400 την ημέρα. Αυτό είναι το αναγκαστικό δάνειο.**

Οι οφειλές τώρα προς τους πολίτες. Αυτές τις λέμε αποζημιώσεις. Είναι πολλών κατηγοριών αλλά μιλάμε για μια τώρα. Ποιων κατηγοριών είναι; Αν βλέπανε και περνούσε ένα ποδήλατο σταματούσαν τον ποδηλάτη. Κατάσχεται το ποδήλατό σου πάρε ένα χαρτί, στο τέλος του πολέμου ζήτη το ποδήλατο.

Όλα αυτά πήγανε χαμένα. Κι έμεινε να ζητούμε μονάχα αποζημίωση για τους νεκρούς, λες και μπορεί να μετρηθεί η ζωή κι ο θάνατος...

Οδύσσεια - Μαρτσέλο Ντ' Όρτα

Αφιερωμένο με πολλή αγάπη στο φιλόλογό μας κ. Ταραβήρα Στ.

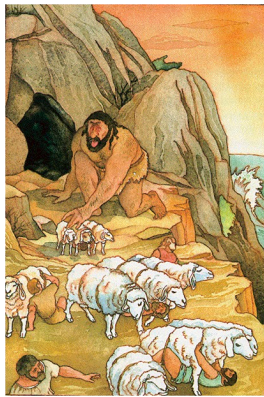
Ξέρουμε ότι συχνά οι ερωτήσεις μας μπορεί να ακούγονται αφελείς αλλά μην απελπίζεστε. Θα θέλατε να είχατε μαθητή αυτόν που έγραψε την παρακάτω περίληψη για την Οδύσσεια;

Το έργο που με συντομία μου άρεσε περισσότερο το είδα ε-
χτές και το λέγανε «Οδύσσεια». Τώρα εγώ θα σας το διηγηθώ.
Μια φορά υπήρχε ο Οδυσσεύς, που είχε κάψει την πόλη της
Τροίας. Αυτός είχε κάνει το στρατήγημα με το ξυλένιο άλογο
και έτσι τους σκότωσε όλους. Τότε ο πόλεμος είχε τελειώσει,
κι αυτός έπρεπε να γυρίσει στο σπίτι.

Το σπίτι του το λέγανε «Στην Ιθάκη».

Τότε άρχισε το ταξίδι του και ταξίδευε, ταξίδευε, ταξίδευε
πάντα. Τώρα αυτός, από δω και πέρα, πέρασε τόσους μπελά-
δες, μα τόσους μπελάδες, μα τόσους πολλούς μπελάδες, που
ήταν χίλιοι μπελάδες! Ο πρώτος μπε-

λάς που πέρασε ήταν ο Πολύφημος.
Ήταν μια πολύ μεγάλη σπηλιά, με
μια πολύ μεγάλη τσατσάρα, ένα πο-
λύ μεγάλο πιστολάκι για τα μαλλιά,
ένα πολύ μεγάλο κομμάτι τυρί και
ένα πολύ μεγάλο κρεβάτι. Μπαίνει ο
Πολύφημος, ένα τεράστιο τέρας με
ένα μόνο μάτι. Ούρλιαξε πάρα πολύ
δυνατά, μετά βλέπει τους φίλους του
Οδυσσεά και τους τρώει. Αλλά κανέ-
νας δεν ήθελε να πεθάνει. Θέλανε να
ζήσουνε λίγο ακόμη. Ένας φώναζε!

Πολύφημε, μη με φας, φάε εκείνονα εκεί! Αλλά ο Πολύφημος
ακριβώς αυτόν ήθελε να καταπιεί: είχε δει καλά πως ήτανε
χοντρούλης!

Τότε ο Οδυσσεύς τον έβαλε να πει ένα κρασί ζαλιστικό, και ο
Πολύφημος έπεφτε από τον ύπνο. Χωρίς να βγάλουμε τσιμου-
διά του βγάλανε το μάτι, και το σκάνε. Τότε ο γίγαντας φώνα-
ξε, αλλά κανένας δεν τον άκουγε αλλά στο τέλος τον ακούσα-
νε τα άλλα τέρατα και τον ρωτήσανε!- ποιος σου έβγαλε το
μάτι; Και ο Πολύφημος έλεγε- κανένας, και οι άλλοι του λέγα-
νε τότε είσαι χαζός.

Και έτσι ο Οδυσσεύς το έσκασε. Αλλά είχε ένα άλλο μπελά.
Κάτι σειρήνες μισές ψάρι και μισές γυναίκες τραγουδούσαν,
τραγουδούσαν ένα ωραίο τραγούδι. Και ο Οδυσσεύς λέει να
βάλουμε δύο φελλούς από μπουκάλι στα αυτιά από τους φί-
λους του, αλλά αυτός δεν άφησε να του βάλουμε, και όταν
εκείνα τα μισά ψάρια τραγουδάνε αυτός θα ήθελε να πέσει
στη θάλασσα αλλά είναι δεμένος, και κανένας δε νοιάζεται γι'
αυτόν.

Ύστερα στο τέλος τον ξελύνουν, αλλά αμέσως περνά έναν
άλλο μπελά. Αυτός συνάντησε το θεό των ανέμων, που του
έδωσε μια σακούλα με τους ανέμους, αλλά οι σύντροφοι α-
νοίγουν τη σακούλα και το καράβι πηγαίνει πάνω κάτω. Τότε
ξεμπαρκάρουν στη μάγισσα Κίρκη, που είναι ένας άλλος μπε-
λάς. Η μάγισσα όπως τους βλέπει τους κάνει γουρούνια, αλλά
όχι και τον Οδυσσεά. Ο Οδυσσεύς είναι πιο δυνατός και δε
θέλει να γίνει γουρούνι. Έτσι ελευθερώνει τους φίλους τους
και χαιρετάει τη μάγισσα Κίρκη.

Πιο ύστερα πεθαίνουνε όλοι, όμως ο Οδυσσεύς είναι ακόμα
ζωντανός. Γυρίζει στο σπίτι, γυρίζει, αλλά ένας άγγελος τον
κάνει να γίνει γέρος σα γέρος, και τους λέει να μην πει τίποτα
ποιος είναι αυτός. Αλλά ο σκύλος Άργος το καταλαβαίνει και
μετά από τριακόσια χρόνια που τον περίμενε πεθαίνει.

Γυρίζει στο σπίτι, γυρίζει τα λέει όλα στο γιο του που δε θυμά-
μαι πως τον λένε. Ο γιος του είναι πονηρός, λέει: «εδώ είμα-
στε, μη φοβάσαι, τώρα θα τους σφάξουμε σαν αρνιά»!

Τότε ετοιμάστηκε ένα ωραίο κόλπο, κάτι σαν παγίδα. Ήταν
ένα τόξο σκληρό, που κανένας δεν ήξερε να το ρίξει. Τότε όλοι
οι Μνηστήρες προσπαθούσανε κάνανε τους βλάκες, κάνανε
τους μάγκες, κάνανε τους καμπόσους! Αλλά κανένας δεν τα
κατάφερε. Τότε έρχεται ο Οδυσσεύς και όλοι γελοούσανε, τον
λέγανε γερομπαμπαλή, αλλά αυτός τα καταφέρνει, και όλοι
τρέχουνε από το φόβο τους και ο Οδυσσεύς γίνεται νέος και
σκληρός, και οι πόρτες είναι όλες κλειστές και ο Οδυσσεύς
και ο γιος του σκοτώνανε με χτυπήματα στο κεφάλι.

Στο τέλος πλύνανε το πάτωμα από το αίμα με κάτι σαν χλωρί-
νη, και πήγανε να κοιμηθούνε.

*(η έκθεση είναι από το βιβλίο του Μαρτσέλο Ντ' Όρτα «εγώ
ελπίζω να τη βολέψω»)*

Σε παρακαλώ... (γράμμα στον πατέρα)

(του Λ. Μπουσκάλια)

Όταν σου ζητώ να μ' ακούσεις κι εσύ αρχίζεις να δίνεις συμ-
βουλές, δεν έκανες αυτό που σου ζήτησα,

όταν σου ζητώ να μ' ακούσεις κι εσύ αρχίζεις να μου λες γιατί
δε νιώθω τόσο ωραία, ποδοπατείς τα αισθήματά μου

όταν σου ζητώ να με ακούσεις και νιώθεις υποχρεωμένος να
κάνεις κάτι για να λύσεις τα προβλήματά μου, δε με κατάλα-
βες, όσο κι αν φαίνεται παράξενο.

Ίσως γι' αυτό η προσευχή αποδίδει σε μερικούς ανθρώπους,
επειδή ο θεός είναι βουβός και δεν προσφέρει συμβουλές
και δεν προσπαθεί να τακτοποιήσει πράγματα.

Ο Θεός ακούει μόνο κι εμπιστεύεται εσένα να τα βγάλεις πέρα
με τον εαυτό σου.

Γι' αυτό σε παρακαλώ πρόσεξέ με κι άκουσέ με
κι αν θέλεις να μιλήσεις περίμενε μια στιγμή.

Θα έρθει η σειρά σου. Σου υπόσχομαι ότι θα σε
ακούσω προσεχτικά.

Απλώς μόνο άκουσέ με...

(επιλογή της Αναστασίας Φωτεινάκη)

Οι Λέξεις είναι Σπόροι...

Τα βλέπουμε συχνά γύρω μας και τα θαυμάζουμε. Άλλα για το χρώμα άλλα για την ευωδιά τους, άλλα για την ηρεμία που μας χαρίζουν. Στεναχωρήθηκε ποτέ κανείς γιατί υπάρχουν τόσα πολλά και διαφορετικά είδη φυτών; Προβληματίστηκε ποτέ κανείς γιατί ανάμεσα στις παπαρούνες φυτρώνουν μαργαρίτες; Αν υπήρχε ένα μόνο είδος φυτών πόσο λειψή θα φαινόταν η πλάση;

Αυτό που στη φύση είναι αυτονόητο δυστυχώς δεν είναι στη ζωή μας. Θυμώνουμε κι οργιζόμαστε, όταν οι άλλοι δεν είναι σαν εμάς. Μας ενοχλεί όταν ντύνονται διαφορετικά, όταν μιλάνε σε γλώσσα που δεν την καταλαβαίνουμε, όταν δεν μπορούν να κινηθούν όπως εμείς, όταν το δέρμα τους έχει άλλο χρώμα, όταν..., όταν..., όταν..., έχουμε θεσπίσει τόσα όταν στη ζωή μας που αρκετούς συνανθρώπους μας τους τρομάζει ότι δεν προσεγγίζει την εικόνα τους. Το διαφορετικό γύρω μας αντί να μας ελκύει, μας απωθεί. Μας τρομάζει, και κάποιους από εμάς τους κάνει απόλυτους, δογματικούς, αγενείς άλλοτε επιθετικούς. Συχνά με τα λόγια θίγουμε όποιον δεν είναι σαν κι εμάς.

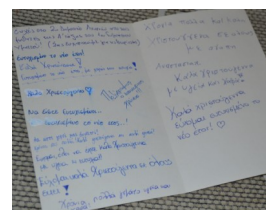
Αφορμή για αυτές τις σκέψεις μου έδωσε η καθηγήτρια οικιακής οικονομίας κ. Βάκα. Θέλοντας να μιλήσει για τη διαφορετικότητα μας ενημέρωσε για την ιστοσελίδα του 2^{ου} Δημοτικού Σχολείου Αχαρνών. Το σχολείο αυτό είναι ένα πολυπολιτισμικό σχολείο με παιδιά 8 διαφορετικών εθνικοτήτων. Η καθηγή-

τρια εικαστικών του δημοτικού κ. Καραγιάννη φροντίζει να εξοικειώσει τους μικρούς μαθητές της με τη διαφορετικότητά τους. Σε μια από αυτές τις προσπάθειες της χρησιμοποίησε μια ιστορία που της έδωσε τον τίτλο «οι λέξεις είναι σπόροι». Σύμφωνα με την εκπαιδευτικό οι λέξεις με τις οποίες χαρακτηρίζουμε κάποιον καθορίζουν σε μεγάλο βαθμό τη συμπεριφορά του. Αν κάποιον τον χαρακτηρίζεις άχρηστο θα αρχίσει να συμπεριφέρεται σα να είναι άχρηστος. Φυσικά ό,τι ισχύει για τις αρνητικά φορτισμένες λέξεις ισχύει και για τις θετικές λέξεις.

Τόσο πολύ άγγιξε η ιστορία της κυρίας Καραγιάννη όχι μόνο εμένα αλλά ολόκληρο το τμήμα μου το Α2 που στείλαμε σε αυτή και τους μικρούς μαθητές της την παρακάτω κάρτα για να την ευχαριστήσουμε που τη μοιράστηκε μαζί μας.

Αν λοιπόν συμφωνείτε κι εσείς πως οι λέξεις είναι σπόροι και φυτρώνουν ας αρχίσουμε να φυτεύουμε την καλοσύνη, τη χαρά, την αισιοδοξία και την αποδοχή στις σχέσεις μας με τους συνανθρώπους μας.

Διάβασα και σας προτείνω

από την Αθηνά Χαϊκάλη

ΕΡΝΕΣΤ ΧΕΜΙΝΓΟΥΕΙ «Ο γέρος και η θάλασσα»

Ο Χεμινγκουέι μέσα από το παράδειγμα της πότε ευχάριστη και πότε μελαγχολικής απλότητας που βρίσκεται στη ζωή ενός ψαρά, καταφέρνει να μας περάσει ασυναίσθητα πως νικητής είναι ο άνθρωπος που στέκεται ικανός σ' έναν αγώνα απέναντι σ' ένα ίσο με αυτόν σύμβολο ζωής, δίνοντας τα πάντα εκτός από την αξιοπρέπειά του.

Καθώς ο γέρος ανοίγεται στη θάλασσα μετά από ένα τεράστιο διάστημα κακής ψαριάς, την πετονιά του τραβάει ένας ξιφίας. Παλεύουν μεταξύ τους για μέρες για να ικανοποιήσουν δύο τόσο διαφορετικούς και συνάμα τόσο σχετικούς σκοπούς. Εξάλλου

τα πάντα έχουν σχέση μεταξύ τους.

Σε αυτήν την κουραστική μάχη νικητής βγαίνει ο ψαράς. Όμως η δοκιμασία του δεν τελείωσε εκεί. Πρέπει να ανεβάσει τον ξιφία πάνω στη βάρκα και ταυτόχρονα να αντιμετωπίσει ένα καινούριο εμπόδιο: τους καρχαρίες. Μυρίζοντας το αίμα του ψαριού ήρθαν να πάρουν κι αυτοί το μερίδιό τους.

Παράλληλα μας συστήνει το μικρό αλλά γεμάτο με μια αγνή παιδική αγάπη φίλο του γέρου, ο οποίος κάνει τα πάντα για να τον βοηθήσει να επιβιώσει σε αυτή τη δύσκολη, ακατόρθωτη σχεδόν περιπέτειά του, προσφέροντας του φαγητό και καφέ. Όμως η ευάλωτη ελευθερία και η ιδιαίτερη τακτική του ξιφία έμαθε στο γέρο-ψαρά μια απλή αλήθεια: ποτέ μη λες ποτέ. Και αυτή η θανάσιμη μάχη ήταν ο καλύτερος τρόπος να το μάθει γιατί ο πιο ακατέργαστος τρόπος είναι πάντα ο πιο πολύτιμος.

Αγόρια εναντίον κοριτσιών

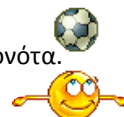
ΤΑ 5 ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΠΟΥ ΔΕ ΜΑΣ ΑΡΕΣΟΥΝ ΣΤΑ ΚΟΡΙΤΣΙΑ

1. Αγοράζουν (και έχουν) πάρα πολλά ρούχα και παπούτσια.
2. Κάνουν πολλή ώρα μέχρι να ετοιμαστούν.
3. Κουτσομπολεύουν όποιον και ό,τι βρεθεί μπροστά τους.
4. Κάνουν απερίσκεπτες ερωτήσεις.
5. Σε ενοχλούν συνεχώς μέχρι να πετύχουν αυτό που θέλουν

ΤΑ 5 ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΠΟΥ ΔΕ ΜΑΣ ΑΡΕΣΟΥΝ ΣΤΑ ΑΓΟΡΙΑ

1. Καλό ντύσιμο γι' αυτούς είναι οι φόρμες και τα αθλητικά παπούτσια.
2. Το μόνο τους ενδιαφέρον είναι τα αθλητικά γεγονότα.
3. Συχνά είναι αγενείς.
4. Είναι ανώριμοι
5. Σχολιάζουν συνεχώς τα κορίτσια (προφανώς γιατί μας ζηλεύουν!)

Καλάβρυτα: Ο απόλυτος χειμερινός προορισμός από την Άντζελα Καραουλάνη

Τα Καλάβρυτα έχουν γίνει γνωστά τα τελευταία χρόνια από το χιονοδρομικό τους κέντρο και τους διάσημους που το επισκέπτονται. Πρόκειται όμως για μια ιστορική και πολυβασανισμένη πόλη.

Τα Καλάβρυτα είναι χτισμένα στην θέση της αρχαίας Αρκαδικής πόλης Κύναιθας ή Κυναιθής. Το όνομα Καλάβρυτα (καλές βρύσες) φαίνεται να το απέκτησαν την εποχή της Φραγκοκρατίας

Η περιοχή των Καλαβρύτων συμμετείχε τόσο στην επανάσταση του 1770 όσο και του 1821. Εξαιτίας του πρωταγωνιστικού τους ρόλου στην επανάσταση του 1821, τα Καλάβρυτα πυρπολήθηκαν δύο φορές από τα στρατεύματα Ιμπραήμ, το 1826 και το 1827

Η σφαγή των Καλαβρύτων

Το μνημείο των πεσόντων

Τα Καλάβρυτα υπήρξαν μία από τις περιοχές της Ελλάδας που βίωσαν με τον σκληρότερο τρόπο τα γερμανικά αντίποινα κατά τη διάρκεια της κατοχής. Στις 13 Δεκεμβρίου 1943 ο γερμανικός

στρατός κατοχής εκτέλεσε σχεδόν όλο τον ανδρικό πληθυσμό των Καλαβρύτων και έκαψε την πόλη

Τα Καλάβρυτα σήμερα

Τα Καλάβρυτα σήμερα αποτελούν πόλο έλξης τουριστών κυρίως κατά την χειμερινή περίοδο καθώς διαθέτουν μία από τις καλύτερες υποδομές χειμερινού τουρισμού στην Ελλάδα λόγω κυρίως του χιονοδρομικού κέντρου που βρίσκεται εκεί. Το χιονοδρομικό κέντρο των Καλαβρύτων είναι ένα από τα μεγαλύτερα της Ελλάδας.

Το χιονοδρομικό κέντρο Καλαβρύτων βρίσκεται σε απόσταση 15 χλμ. περίπου από την πόλη των Καλαβρύτων, στη ΒΔ πλευρά του Χελμού και σε υψόμετρο 1700 μ. (Ξερόκαμπος), έως 2340 μ. (Νεραϊδόραχη). Διαθέτει σύγχρονες εγκαταστάσεις με 8 αναβατήρες και 13 πίστες όλων των κατηγοριών. Λειτουργήσε για πρώτη φορά το 1988 και έδωσε μεγάλη ώθηση στην τουριστική ανάπτυξη της περιοχής.

Αξιόλογους προορισμούς στην περιοχή των Καλαβρύτων αποτελούν επίσης τα δύο ιστορικά μοναστήρια, της Αγίας Λαύρας και του Μεγάλου Σπηλαιού, όπως επίσης το Σπήλαιο των Λιμνών κοντά στο χωριό Καστριά Αχαΐας και το φαράγγι του Βουραϊκού ποταμού που το διασχίζει ο περίφημος οδοντωτός σιδηρόδρομος.

Ο Οδοντωτός σιδηρόδρομος

Ο οδοντωτός σιδηρόδρομος εγκαινιάστηκε το 1895 και κατασκευάστηκε για να συνδέσει σιδηροδρομικώς το Διακοπτό με τα Καλάβρυτα. Αποτέλεσε ένα από τα δυσκολότερα έργα για

την εποχή του λόγω του ιδιαίτερα δύσβατου εδάφους, αλλά και του μεγάλου υψόμετρου στο οποίο κατέληγε καθώς ο οδοντωτός είναι ο ορεινότερος σιδηρόδρομος της Ελλάδας. Για να ξεπεραστούν αυτές οι δυσκολίες ο σιδηρόδρομος κατασκευάστηκε

με την τεχνική της οδόντωσης κατά την οποία το τρένο γαντζώνεται στις ράγες στις διαδρομές που η κλίση του εδάφους υπερβαίνει ο 10%. Ο σιδηρόδρομος διασχίζει το φαράγγι του Βουραϊκού περνώντας σε μεγάλο μήκος του από σήραγγες και γέφυρες, καλύπτοντας συνολικά απόσταση 22 χιλιομέτρων. Εξακολουθεί να χρησιμοποιείται και σήμερα για τουριστική περιήγηση σε μία από τις ομορφότερες διαδρομές με τρένο στην Ελλάδα.

Γιατί ο Υμηττός λέγεται τρελός;

Από τη Μαριλένα Σακελλαρίου

Ωραία λιακάδα σήμερα μας είπε ο πατέρας μου την περασμένη Κυριακή. Τι λέτε πάμε μια βόλτα στον Τρελό; Τρελός για όσους δε γνωρίζουν είναι ο Υμηττός. Τελικά πήγαμε στον Τρελό και μάλιστα περάσαμε πάρα πολύ ωραία αλλά τη δική μου απορία δεν μπόρεσε να τη λύσει κανένας από την οικογένειά μου: γιατί λέμε τον Υμηττό τρελό;

Έτσι με τη βοήθεια της τεχνολογίας αποφάσισα να λύσω μόνη την απορία μου. Από το διαδίκτυο λοιπόν έμαθα ότι υπάρχουν οι εξής εκδοχές για την προσωνυμία τρελός:

α. Η λέξη Υμηττός προέρχεται από το θύμος (κοιν. θυμάρι) που έγινε σιγά-σιγά θυμέτ -> Υμέτ -> Υμηττός. Οι αρχαίοι (Θεόφραστος) ονόμασαν θύμους, τα φρύγανα που αφθονούσαν στον Υμηττό, και που με το δυνατό άρωμά τους έκαναν τις μέλισσες να στροβιλίζουν σαν μεθυσμένες (από το θυμός = διάθεση της ψυχής). Από αυτό το φαινόμενο της "τρέλας" των μελισσών ονομάστηκε και το βουνό Τρελός.

β. Οι παλαιοί κάτοικοι της Ν. Ιταλίας (Μεγάλη Ελλάδα) πρόφεραν τη λέξη Υμηττός Υματτός που από παραφθορά έγινε Μάττος. Αργότερα οι Φράγκοι των Αθηνών ερμήνευσαν τον Υμηττό - Μάττο στους ντόπιους, σαν τρελό.

γ. Ο Υμηττός μεταφράστηκε στα χρόνια της Φραγκοκρατίας

Μόντε Ιμέττο και από παραφθορά λεγόταν Μόντε Μάττο που κατά σύμπτωση σημαίνει Τρελό βουνό, ονομασία που διατηρήθηκε. Το πιθανότερο είναι ότι δεν έγινε καμιά παραφθορά της λέξης αλλά η ονομασία Τρελός προϋπήρχε, γι' αυτό και οι Φράγκοι τον είπαν και με τα δύο ονόματά του, δηλαδή Monte Imetto και Monte Matto.

δ. Μια εύκολη και πολύ διαδεδομένη εξήγηση είναι ότι το Τρελός προερχόταν από την ονομασία tres long = πολύ μακρύς, που έδωσαν οι Γάλλοι γιατί δεν γνώριζαν τη λέξη Υμηττός. Αυτό δεν ευσταθεί καθόλου γιατί η ονομασία προϋπήρχε αιώνες πριν.

ε. Τον Υμηττό τον χρησιμοποιούσαν και από την αρχαιότητα για μετεωρολογικό βαρόμετρο, δηλαδή βλέποντας την κορυφή του πρόβλεπαν τι καιρό θα κάνει. Επειδή όμως παρά τις προβλέψεις, αρκετές φορές παρουσιάζονταν καιρικές ανωμαλίες, ονόμασαν με τον καιρό το βόρειο Υμηττό Τρελό (το νότιο Υμηττό τον έλεγαν Μαυροβούνι). Μάλλον αυτή είναι η πιο πιθανή εκδοχή. Αληθινές ή ψεύτικες όλες οι εκδοχές είναι γοητευτικές. Εσείς μπορείτε να επιλέξετε όποια σας φαίνεται πιο ελκυστική. Ό, τι και να αποφασίσετε πάντως ο Υμηττός πάντα ...τρελός θα μείνει.

Τα πιο γνωστά Καρναβάλια

(από την Αλεξάνδρα Χαχάλη)

ΠΑΤΡΙΝΟ ΚΑΡΝΑΒΑΛΙ

Το Πατρινό καρναβάλι είναι η μεγαλύτερη αποκριάτικη εκδήλωση στην Ελλάδα. Μετρά 180 χρόνια ιστορίας. Οι εκδηλώσεις αρχίζουν στις 17 Ιανουαρίου και διαρκούν μέχρι την Καθαρή Δευτέρα. Το καρναβάλι της Πάτρας δεν είναι μόνο μια συγκεκριμένη εκδήλωση αλλά ένα σύνολο εκδηλώσεων που περιλαμβάνουν χορούς, παρελάσεις,

κυνήγι κρυμμένου θησαυρού, καρναβάλι των μικρών κ.ά. Κορυφώνεται το τελευταίο Σαββατοκύριακο της Αποκρίας με τη νυχτερινή ποδαράτη παρέλαση των πληρωμάτων του Σαββάτου, τη φαντασμαγορική μεγάλη Παρέλαση αρμάτων και πληρωμάτων

της Κυριακής και τέλος το τελετουργικό κάψιμο του βασιλιά καρναβάλου στο μώλο της Αγίου Νικολάου στο λιμάνι της Πάτρας.

ΤΟ ΚΑΡΝΑΒΑΛΙ ΤΗΣ ΒΕΝΕΤΙΑΣ

Το Καρναβάλι της Βενετίας σχετίζεται άμεσα με τις Βενετσιάνικες μάσκες. Λέγεται ότι ξεκίνησε από μια νίκη της «Γαληνοτάτης Δημοκρατίας», προηγούμενο όνομα της

Βενετίας, επί του Πατριάρχη της Ακουιλία, Ούλικο, το 1162. Για να τιμήσουν αυτή τη νίκη οι κάτοικοι άρχισαν να χορεύουν και να κάνουν συγκεντρώσεις στην Πλατεία του Αγίου Μάρκου. Απ' ότι φαίνεται αυτή η γιορτή άρχισε αυτή την περίοδο και εισημοποιήθηκε την Αναγέννηση. Εντούτοις υπό την εξουσία του Βασιλιά της Αυστρίας τέθηκε πλήρως εκτός νόμου το 1797 και η χρήση των μασκών απαγορεύθηκε αυστηρά.

Μετά από μακρά ανυπαρξία το Καρναβάλι ξαναλειτούργησε το 1979. Σήμερα περίπου 3 εκατομμύρια επισκέπτες έρχονται στη Βενετία κάθε χρόνο για το Καρναβάλι. Μία από τις σημαντικότερες εκδηλώσεις είναι ο διαγωνισμός για la maschera piu bella (την ωραιότερη μάσκα) το τελευταίο σαββατοκύριακο του Καρναβαλιού που κρίνεται από μια επιτροπή ενδυματολόγων και σχεδιαστών μόδας.

ΤΟ ΒΡΑΖΙΛΙΑΝΙΚΟ ΚΑΡΝΑΒΑΛΙ

Το καρναβάλι της Βραζιλίας είναι μια χρόνια παράδοση για τους κατοίκους της Βραζιλίας. Κάθε χρόνο χιλιάδες άνθρωποι μαζεύονται στην πρωτεύουσά της, Ρίο Ντε Τζανέιρο για να παρακολουθήσουν από κοντά τα φαντασμαγορικά άρματα σε συνδυασμό τους εντυπωσιακούς χορούς, Samba και BossaNova .

Το καρναβάλι αυτό άρχισε το 1641 και από τότε οι Βραζιλιάνοι δεν σταματούν να τηρούν το έθιμο τους κάθε χρόνο. Επίσης το καρναβάλι διαρκεί 20 ημέρες μέχρι την κορύφωσή του, όταν όλες οι σχολές παρελαύνουν στο περίφημο «σαμποδρόμιο» με επικεφαλής τη βασίλισσα του καρναβαλιού.

Ιστορία

Από την Άννα Γούλα (16/12/13)

Το βράδυ τρέχει και σκοντάφτει στο επόμενο
κι άντε να μετρήσεις απ' τα βουητά τη ζωή.
Ονειρεύομαι αιώνες,
μα τελικά ζω δευτερόλεπτα.
Ονειρεύομαι μια αδιαμφισβήτητη ευτυχία
μα νιώθω μονάχα
τούτη τη βασανιστική προσδοκία του καλοκαιριού.
Μα το καλοκαίρι ερμώνει η Αθήνα
και ο περιπατητής με τ' ακορντεόν
δε με αφήνει να κοιμηθώ.

Στην Πλάκα ησυχία
τα σοκάκια κουρασμένα
και στα σκαλιά τους απομένουν μόνο
τα βρώμικα περιστέρια
να μετρούν την Ιστορία.

Μα τις θερμές νύχτες στα πόδια της Ακρόπολης,
δεν ερμώνει η Αθήνα.
Περπάτησα ένα καυτό βράδυ του Αυγούστου
τα μαρμάρινα σκαλιά του Ηρωδείου
με τα φωταγωγημένα λιόδεντρα που τα' αψιδώνουν
να δείχνουν τούτο το αβυσσώδες κενό στην Ιστορία
και από τότε τα όνειρά μου άγρυπνα

παλεύουν με τα κύματα,
και νιώθω πως μεγαλώνουμε,
κι όλα γίνονται ξεκάθαρα

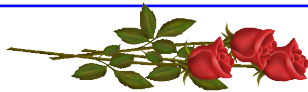
Τούτος ο τόπος κρύβει φιλοσοφίες,
γι' αυτό μας βασανίζει τόσο
είναι το θέρος που μεστώνει τα μάρμαρα,
μα τούτα τα μάρμαρα κρύβουν στοιχειά στα θεμέλια,
τους προδομένους της Ιστορίας.

Να καταλάβω τούτες τις φωνές
κι ύστερα δε με κρατά τίποτα.
Θα πετάξω ως τους Βορείους, τους Ανατολίτες,
τους Αφρικανούς
να μάθω πως η Ιστορία δεν είναι δικιά μου
για να υπερηφανεύομαι,
να καταλάβω πως η Ιστορία είμαι εγώ
για ν' απογοητεύομαι,
να λησμονήσω πως η Ιστορία είσαι συ
γιατί θα σε σιχαίνομαι.

Δεν ξαποστά σ' αραχνιασμένες Ακροπόλεις η Ιστορία,
πετά μακριά,
Όπου υπάρχει θέληση.

Για τη Σάρα

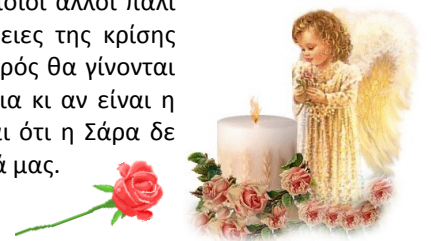
έφυγε από τη ζωή στις 2/12/2013)

Κάθε μέρα το 13χρονο κορίτσι πήγαινε στο σχολείο του καλοντυμένο. Η μητέρα του δούλευε σε ταβέρνες για να κερδίσει τα χρήματα για να ζήσουν. Όμως στην Ελλάδα της κρίσης η δουλειά δεν ήταν καθημερινή. Τα λιγοστά χρήματα δεν ήταν αρκετά για τις δυο γυναίκες. Έτσι δεν πλήρωσαν το λογαριασμό του ρεύματος και τους το έκοψαν. Για τρεις μήνες ζούσαν χωρίς ρεύμα. Πολύ περήφανες και οι δυο για να ζητήσουν βοήθεια. Σε κανένα δεν αποκάλυψαν το δράμα που ζούσαν. Ούτε στις κολλητές φίλες της μικρής. Για να ζεσταθούν η μητέρα άναβε ένα μαγκάλι. Όμως δεν ήξερε... δε σκέφτηκε πως οι αναθυμιάσεις θα της στερήσουν ό, τι πολυτιμότερο είχε. Ένα πρωί η μικρή Σάρα δεν ξύπνησε για

να πάει σχολείο. Το νήμα της ζωής της κόπηκε γρήγορα κι άδικα. Κάποιοι κατηγορήσαν τη μητέρα για ανευθυνότητα, κάποιοι το Κράτος που έκοψε το ρεύμα στις δυο γυναίκες. Κάποιοι άλλοι πάλι μίλησαν για τις συνέπειες της κρίσης που όσο περνάει ο καιρός θα γίνονται και πιο εμφανείς. Όποια κι αν είναι η αλήθεια, γεγονός είναι ότι η Σάρα δε περπατάει πια ανάμεσά μας.

Καλό σου ταξίδι, Σάρα.

(από την Αναστασία Φωτεινάκη)

Η πιο γλυκιά μας ώρα είναι ... τώρα

από τη Ντόρα Πατερούλακη

ΓΛΕΙΦΙΤΖΟΥΡΙΑ ΣΟΚΟΛΑΤΑΣ

ΥΛΙΚΑ

- 8 φέτες κέικ
- 1 συσκευασία μπισκότα oreo
- 1 μικρή συσκευασία merenda
- 1 συσκευασία Philadelphia σε θερμοκρασία δωματίου
- 100 γρ. λιωμένη κουβερτούρα
- 100 γρ. λιωμένη λευκά σοκολάτα
- Ξυλάκια για γλειφιτζούρια

Για το γαρνίρισμα

- Τριμμένα μπισκότα oreo
- Σπασμένα καραμελάκια σοκολάτας

Εκτέλεση

1. Θρυμματίστε το κέικ σε μπολ με τα χέρια σας
2. Προσθέστε το τριμμένο μπισκότο, τη merenda και το Philadelphia και ανακατέψτε μέχρι να νοτιστούν τα υλικά.
3. Στρώστε λαδόκολλα σ' ένα δίσκο, πλάστε μπαλίτσες σε μέγεθος καρυδιού και τοποθετήστε τες στη λαδόκολλα
4. Σκεπάστε με μεμβράνη και βάλτε στο ψυγείο ή στην κατάψυξη για 10' λεπτά για να σφίξουν.
5. Βουτήξτε τα στη λιωμένη σοκολάτα βάλτε τα σ' ένα δίσκο.
6. Βουτήξτε ξυλάκια σε σοκολάτα και μηήξτε τα στα γλειφιτζούρια.
7. Πασπαλίστε με σπασμένες καραμέλες.

Τα νέα του Σχολείου

➡ Συγχαρητήρια στους μαθητές της β τάξης: ΓΕΩΡΓΙΟΥ Π. και ΛΑΛΑΟΥΝΗ Α. και στους μαθητές της Γ. τάξης ΚΙΟΣΕ Θ. και ΠΑΡΟΥΣΗ-ΠΑΡΑΣΚΕΥΑ Ο., οι οποίοι διακρίθηκαν στον 74 ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟ Ο ΘΑΛΗΣ. Στις 18 Ιανουαρίου διαγωνίστηκαν στη δεύτερη φάση του μαθηματικού διαγωνισμού « Ο ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ». Τους ευχόμαστε να προκριθούν όλοι στην τελική φάση του διαγωνισμού.

➡ Στις 20 Δεκεμβρίου 2013 8 μαθητές του σχολείου μας εκπροσώπησαν το 1ο Γυμνάσιο Υμηττού στην εκδήλωση που διοργάνωσε το ειδικό σχολείο της ηλιούπολης. Τους μαθητές συνόδευσε στην εκδήλωση η κ. Λεονταρίδη. Η μαθήτρια Γούλα Α. Έγραψε τις εντυπώσεις της από την εμπειρία της αυτή, τις οποίες μπορείτε να διαβάσετε και σεις στην ιστοσελίδα μας. ένα μικρό χαρακτηριστικό απόσπασμα σας παραθέτουμε κι εδώ: «Τα παιδιά αυτά δεν επιζητούν οίκο, ίσα ίσα που τον αντιπαθούν.

Επιθυμούν μόνο την ελκρινή ανθρώπινη επαφή, τα αστεία, το χορό, τις συζητήσεις που ο καθένας μας επιθυμεί και τα προσφέρουν τα ίδια δίχως φραγμούς, απελευθερωμένα, ίσως δίχως να το έχουν επιλέξει, από το βάρος της "φτιαχτής" εικόνας που οι υπόλοιποι επιλέγουμε να σέρνουμε συνήθως στις κοινωνικές μας συναναστροφές... Γυρίσαμε όλοι μας σκεφτικοί στα σπίτια μας, αναλογιζόμενοι τις καταστάσεις και τα περιθώρια επιλογών αυτών των παιδιών, και νιώθοντας μικροί μπροστά στη φύση του ανθρώπου που μπορεί να ακρωτηριάζει πολλές φορές τη συνείδηση, αλλά δεν την εξαφανίζει ποτέ. Οι επιλογές μας είναι εξάλλου αυτές που μας καθορίζουν, η ανθρώπινη ανάγκη να απελευθερωθούμε από το προκαθορισμένο. Οι επιλογές μας είναι η εξουσία μας και η αντίστασή μας στο όριο της φύσης που πολλές φορές αυθαίρετα τείνει να μας περιορίζει. Οι επιλογές μας είναι οι μόνες που μπορούν να μας οδηγήσουν έξω

από το όριο που διακρίνει την απλή λειτουργία της ζωής από την ίδια την ύπαρξη ως άτομο και προσωπικότητα. Και τα παιδιά αυτά κατέχουν την δυνατότητα της επιλογής, έστω και κολοβωμένη, και αποδεικνύουν έτσι, με έναν παράδοξο τρόπο, την υπεροχή και την ουσία του ανθρώπου.»

➡ Πλησιάζει ο Μάρτιος και ο κ. Χρυσανθίδης για 3η συνεχόμενη χρονιά θα γιορτάσει την ημέρα του π (3,14). Τα γενέθλια του π όπως εύκολα μπορείτε να καταλάβετε είναι το Μάρτιο (3μήνας) στις 14. Περιμένουμε και φέτος τα «π» μπισκότα που προσφέρει ο μαθηματικός. Στη φωτογραφία βλέπετε τα «π» μπισκότα του 2013. (Άντε! να κόψουμε και τούρτα φέτος)

Μήπως γράφετε ποιήματα ή πεζά; Ζωγραφίζετε ή σκισάρετε;

Με χαρά θα φιλοξενήσουμε τα έργα σας

Την εφημερίδα μας μπορείτε να την διαβάσετε και on line στην ιστοσελίδα του σχολείου μας

<http://1gym-ymitt.att.sch.gr>

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ

Μαθητές:

- Αλευράς Παναγιώτης
- Βασιλοπούλου Ελένη Χριστίνα
- Καρακατσάνιδης Στέλιος
- Καραουλάνη Αγγελική
- Λεγάκης Αντώνης
- Μήτσης Παναγιώτης
- Παπαδημητροπούλου Μαριλένα
- Πέτρου Χάρης
- Σακελλαρίου Μαριλένα
- Σιγάλα Κωνσταντίνα

Στούπας Πέτρος

Τερεζοπούλου Ράνια

Τριανταφύλλου Αλέξανδρος

Χαϊκάλη Αθηνά

Χατζής Αναστάσης

Χαχάλη Αλεξάνδρα

Φωτεινάκη Αναστασία

Ψαρρός Γιώργος

Καθηγητές:

Δρακοπούλου Αγγελική

Χρυσανθίδης Μανώλης

Γεωργούλια Κατερίνα

